

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่อำเภอ

จังหวัดลำพูน พ.ศ. ๒๕๒๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๖

เป็นปีที่ ๓๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินที่จะทำการสำรวจเพื่อเวนคืนในท้องที่อำเภอ จังหวัดลำพูน เพื่อประโยชน์ในการขยายระบบการผลิตและการจำหน่ายแร่ลิกไนต์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการพลังงานแห่งชาติ

เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ เมษายน ๒๕๒๖

พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอเถลิง จังหวัดลำพูน พ.ศ. ๒๕๒๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้ให้มียกอายุห้าปี

มาตรา ๔ ให้เลขาธิการการพลังงานแห่งชาติเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ บริเวณที่ดินที่จะทำการสำรวจเพื่อเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่อำเภอเถลิง จังหวัดลำพูน ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงานรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุทนต์

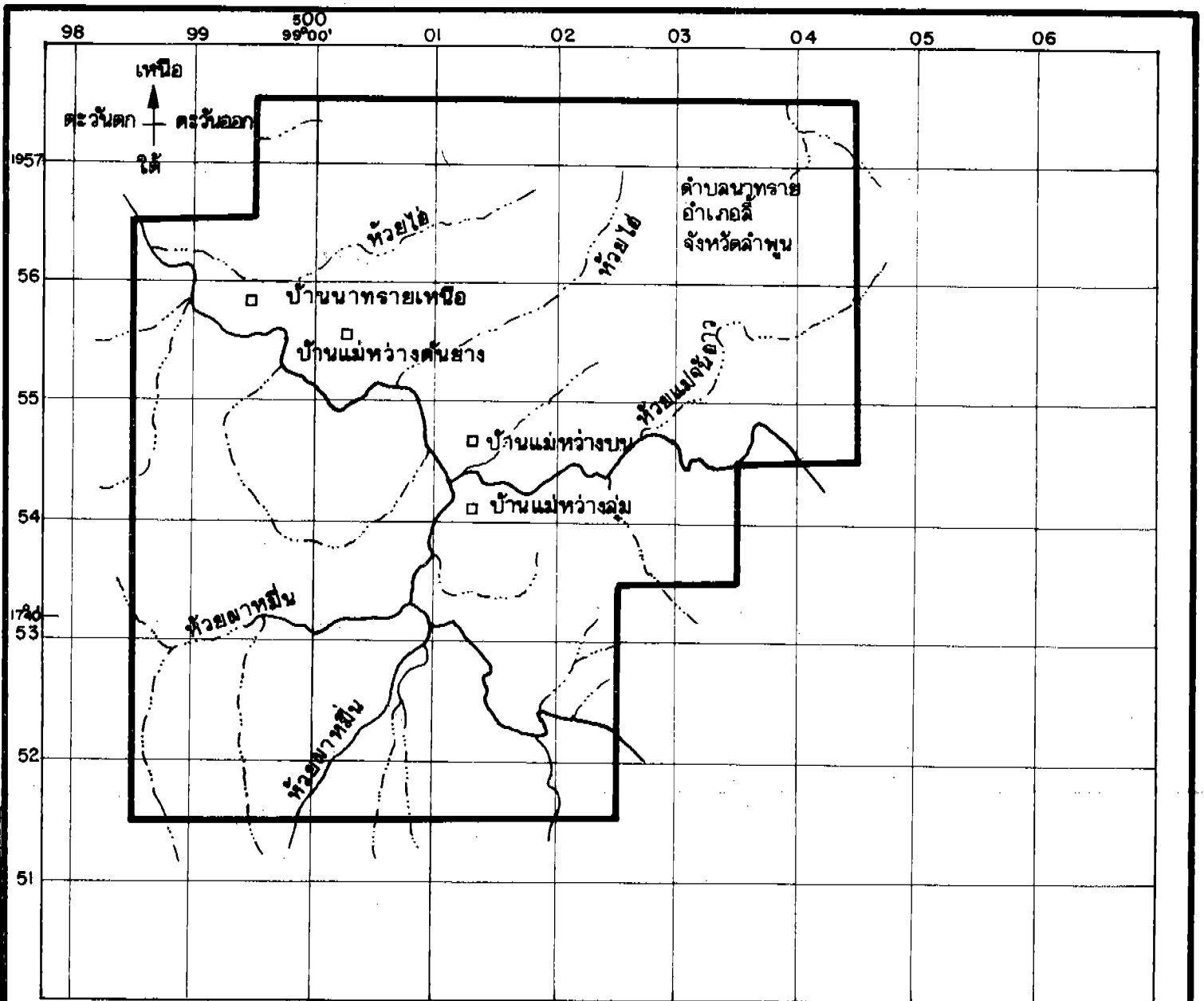
นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน
ในท้องที่ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

พ.ศ. 2526

มาตราส่วน 1:50,000

500 0 500 1,000 1,500 2,000 เมตร

เครื่องหมาย

— แนวเขตที่ดินที่จะทำการสำรวจเพื่อเวนคืน

ทางน้ำ คลอง ห้วย (มีน้ำไม่ตลอดปี).

□ หมู่บ้าน

สำนักงานพลังงานแห่งชาติ

ลอก	ไพฑิษฏ์ เพ็ชรรัตน์	วันที่ 12/6/25
ตรวจ	ธนากร อภิบาล	วันที่ 25/6/25
เลขานุการ	จกมล เสงี่ยม	วันที่ 27/7/25

เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ เมษายน ๒๕๒๖

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
 รัฐมีความจำเป็นต้องจัดหาแหล่งพลังงานเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการทางด้าน
 เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม และหาแหล่งพลังงานอื่นมาทดแทนน้ำมันเชื้อเพลิง
 ซึ่งมีราคาสูง และจากการสำรวจปรากฏว่าพื้นที่บางแห่งในท้องที่อำเภอ จังหวัด
 ลำพูน มีแร่ลิทไนท์คุณภาพดีเป็นจำนวนมาก แต่ปรากฏว่าพื้นที่ผิวดินของ
 บริเวณแหล่งสะสมตัวของแร่ลิทไนท์ส่วนใหญ่เอกชนเป็นผู้กรรมสิทธิ์หรือสิทธิ
 ครอบครอง นอกจากนี้เอกชนบางรายยังถือโอกาสกว้านซื้อกรรมสิทธิ์ผิวดิน
 บริเวณที่ทางราชการจะสำรวจพบแหล่งแร่ลิทไนท์เพื่อขอประทานบัตร ทำให้ทาง
 ราชการเสียหายเนื่องจากได้ใช้งบประมาณในการจะสำรวจเป็นจำนวนมาก แต่
 ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ได้ สมควรกำหนดเขตที่ดินที่จะ
 สำรวจเพื่อเวนคืนสำหรับใช้ในการขยายระบบการผลิตและการจำหน่ายแร่ลิทไนท์
 เพื่อพัฒนาทางด้านพลังงานต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้